

[Aksel Larsen.]

kapitalismen paa dette Omraade. Det er enkelt, det er let overskueligt, og da det alligevel ligger saadan, at Staten hvert eneste Aar skal gribe ind og regulere Sukkerproduktionen, forekommer det mig meningsløst, at man lader Sukkerfabrikkerne være i privat Eje. Hvis man skulde stille sig absolut afvisende over for denne Tanke, bør man i det mindst overveje noget andet, nemlig at sætte dette Udbytte ned fra 6 pCt. til en mere rimelig Rentesats, og jeg haaber, der kan forhandles om denne Sag i det Udvalg, der vel bliver nedsat, og at vi kan naa til et Resultat.

Jeg har paa Grund af de Omstændigheder, jeg har omtalt, ikke flere Bemærkninger i Forbindelse med selve Lovforslaget. Jeg har derimod et Par Bemærkninger i Anledning af den her stedfundne Debat, og de gælder det ærede Medlem Hr. Victor Larsen.

Det ærede Medlem taler om, at det slet ikke er nogen Fordel, eller ikke nogen stor Fordel, at dyrke Sukkerroer, og vender sig meget stærkt mod den Misopfattelse, som efter hans Mening findes i Befolkningen andre Steder i Landet: at det er en knusende Fordel, Landmændene har i Sukkerroegnene. Jeg kunde tænke mig, at vi i Forbindelse med denne Sags Behandling fik dette Spørgsmaal undersøgt. Det kan fornuftigvis kun undersøges paa een Maade: ved at vi kigger paa, hvordan Jordpriserne er i Sukkerroegnene og i andre Egne af Landet. Hvis de i Sukkerroegnene ligger væsentligt over Prisen paa tilsvarende Jord i andre Egne af Landet, kan man vistnok gaa ud fra, at det har været en Fordel for Landmændene i de paagældende Distrikter at dyrke Sukkerroer, og man kan vist ogsaa gaa ud fra, at de paagældende ikke ligefrem er til Tiggerstaven — det er de jo, hvis man skal tro det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. Han talte drastisk, han ringede med Dødsklodderne, og hvis vi skulde frelse Landets Sukkerroer, var det i den tolvte Time, og derfor maatte man imødekomme Dyrkernes Krav. Jeg tror ikke, det ser saa galt ud. Hvis galt skulde være, fik man vel nok andre til at dyrke Sukkerroerne end dem, der, saa vidt jeg forstaar, tænker paa at træde i Strejke.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at han skal holde op med baade at blæse og have Mel i Munden. Det ærede Medlem udtrykte sin dybe og alvorlige Beklagelse over, at Ministeren kunde komme her og forelægge Forslag til Lov om Sukkerordningens Forlængelse, uden i Forvejen at have sikret

sig Dyrkernes Tilslutning til Lovforslaget. Saadan ser det ærede Medlem Hr. Victor Larsen paa det, naar det drejer sig om Landmændene paa Lolland og Falster. Hvis vi derimod behandler et Lovforslag, som vedrører Arbejdernes Forhold, angriber det ærede Medlem aldrig Regeringen, fordi den ikke i Forvejen har sikret sig Arbejdernes Tilslutning. Om kort Tid skal vi formodentlig her i Tinget behandle Tjenestemandslønningerne. Det kan være, jeg er forkert underrettet, men saa vidt jeg ved, har man ikke paa Forhaand sendt det Forslag, man agter at forelægge, ud til Afstemming i Organisationerne og gjort dets Gennemførelse afhængig af, at det blev godkendt af disse. Hvis denne min Opfattelse er rigtig, saa spaar jeg ikke meget forkert, naar jeg siger, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen, naar vi kommer til Behandling af Tjenestemandsløven, ikke vil staa op og protestere mod, at den gennemføres uden at være godkendt af Tjenestemandene.

Forleden debatterede vi et Cirkulære fra Regeringen om Standsning af visse offentlige Arbejder. Det berørte i første Række Arbejderne, men det berørte ogsaa en Mængde Kommuner. Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen stod ikke op og skældte Regeringen ud, fordi den havde handlet uden først at have spurgt Kommunerne og Arbejderne og sikret sig deres Godkendelse dertil. Saadan har man to Slags Moral. Til daglig taler det ærede Medlem Hr. Victor Larsen og hans Meningsfæller og den Presse, der staar ham nær, med Tordenrøst mod Arbejderne, hvis de vover at gaa i Strejke eller blot tænker derpaa. Men naar det drejer sig om den Stand, det ærede Medlem i særlig Grad føler sig knyttet til og maaske har naturlige Forudsætninger for at repræsentere, staar det ærede Medlem op paa Tingets Talerstol og holder en Tale, der er en utilsløret Agitation for Strejke med Hensyn til Sukkerroedyrkningen.

Jeg synes, at det er tilstrækkelig karakteriserende for det ærede Medlems Moral i social Henseende, og det bevirker ogsaa, at jeg ikke er i Stand til at tage det ærede Medlems mørke Profetier alt for alvorligt. Jeg tror, de Vilkaar, man har budt baade Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikernes Aktionærer hidtil, har været taalelige, ellers var det nok ogsaa gaaet daarligere med Sukkerproduktionen herhjemme. Der er heller ingen Grund til at tro, at det Forslag, den højtærede Handelsminister har forelagt, hvis nærmere Indhold og Bestemmelser jeg imidlertid ikke kender, stiller Sukker-